HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משפט ביום. דכתיב והיה ביום הנחילו את בניו (דברים כא) אורעה כל הפרשה כולה להיות דין במס' סנהדרין בפ' אחד דיני ממונות (דף לד:): **יא) נטהרת מצורע.** בצפרים ועץ ארז ואזוב ושני תולעת: **דאמרת מר קנירה וספירה בגילה.** וליף לה במס' מנחות יא) מקראי: **כל הגילה עד הבוקר.** על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר: **וכו' יוסי.** דאמר במסכת מנחות אפילו סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אף זו היתה תמיד ומהו תמיד שלא ילין שולחן בלא לחם אצל לרבנן טפחו של זה מסדר בצד טפחו של מסלק:

הדרן עלך הקורא למפרע

הקורא. עומד ויושב. אם רצה עומד אם רצה יושב:

קראוה שנים. יחד יצאו ולא אמרינן אין שני קולות נשמעין כאחד: **לא יברך.** אין צריך לברך: **בשני וחמישי בשבת ובשבת במנחה.** עזרא תיקן שיהו קורין בשני וחמישי בשבת קמא בפרק מרובה (דף פב.) והכא אשמעינן דשלשה הן כהן ולוי וישראל: **ואין מוסיפין עליהן.** שלא יקשה לצבור מפני שהן ימי מלאכה ושבת במנחה סמוך לחשיכה הוא שהרי כל היום היו רגילין לדרוש: **ואין מפטירין.** משום האי טעמא גופיה: **הפותח והחותם.** בגמ' ג) מפרש: **ואין מוסיפין עליהן.** בראשי חדשים וחול המועד נמי איכא ביטול מלאכה דמלאכת דבר האבד מותרת: **גמ' מה שאין כן בשוחה.** שאין קורין בתורה בצבור מיושב: **בציבור.** נאמר בהקב"ה כבאדם שיכול להאמר בו כן: **שלא ישב על גבי המטה.** אלא או שיהיה על גבי המטה או שיהיה על גבי קרקע: **ונומד.** מפי הגבורה: **יושב ושונה.** שיית לבדו מה שלמד: **רבוף.** דבריה רבים וגוחים שאדם מהיר לשמען: ובגבד

ולהקטר חלבים (ב) כל הלילה עד הבוקר. והיינו דוקא שנתעכלו האברים קודם חצות ששלטה בהן האור אבל אם לא נגמר בהן אין ג) נמשכין אחר חצות כדאמר ר' יוחנן סוף פ"ק דיומא (דף כ:): **לאתויי אכילת פסחים ודלא כרבי אלעזר ב"ע.** מ"מ נראה דהלכה כר' אלעזר דהא איכא סתמא בערבי פסחים (פסחים קכ: ושם) דקאי כוותיה דתנן הפסח אחר חצות מטמא את הידים וכן משנה באיזהו מקומן (זבחים דף נו:) וסתמא בסוף פ"ק דברכות (דף ט.) גבי מעשה ובאו בניו של רבן גמליאל מבית המשתה וכו' אמר להם כל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד שיעלה עמוד השחר ואילו אכילת פסחים לא קתני ומוקי לה כראב"ע דאמר עד חצות וא"כ צריך למהר לאכול מצה בלילי פסחים קודם חצות ואפילו מצה של אפיקומן שהרי חיוב מצה בזמן הזה הוה דאורייתא מ) אבל בהגלו של אחר אפיקומן אין להחמיר כל כך שהרי מדרבנן הוא:

הדרן עלך הקורא למפרע

הקורא. ואין מפטירין בנביא. קשיא לר"ת דהא בפרק במה מדליקין (שבת דף כד. ושם) אמר רב אחדבוי (ב) שאלמלא שבת אין נביא במנחה ביום טוב שחל להיות בשבת וצריך לומר דהאי דקאמר התם דמפטיר בנביא במנחה בשבת כשחל ביו"ט ולא דוקא נביא אלא רוצה לומר בכתובים כדאמרינן פרק כל כתבי (שם קטז:) בהרדעא פסקי סדרא בכתובים במנחה בשבתא ופסקי היינו הפטרה ומקומות יש שנוהגין לעשות כן והטעם שמפטיר במנחה בתענית ולא בשחרית משום דכתיב בה שמרו משפט ועשו לדקה (ישעיה נו) ואגרא דתעניתא לדקתא ד) לעת ערב ומש"ה נכון לומרו בערב אחר שעשו לדקה:

הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה. קשיא אמאי תנא הך מילתא הכא ג' פעמים דהא בחד זימנא סגיא ו"ל דהוה סלקא דעתך דכל דטפי מילתא מחבריה מברך לפניה ולאחריה מש"ה אצטריך למתני בכולהו:

אלמלא מקרא כתוב. קשיא שיש אלמלא שרוצה לומר אילו לא כגון הכא וכגון אלמלא אגרות הראשונות (לעיל דף יב:) וכן הרבה ויש אלמלא שרוצה לומר אילו היה אלמלא נגדה לתגניה מישאל ועזריה (כתובות דף גג:) וכן אלמלא לוי אתה וכו' (לקמן דף כד:) ומאי שנא ואומר ר"ת דהיכא שיש אל"ף בסוף אלמלא רוצה לומר אילו לא והיכא דכתי' אלמלא ביו"ד רוצה לומר אילו היה:

תנא

מ) מה משפט ביום אף כאן ביום: ולעריפת העגלה: אמרי דבי רבי ינאי 1כפרה כתיב בה בקדשים: ולטהרת מצורע: דכתיב 2זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו: כל הלילה כשר לקצירת העומר וכו': דאמר מר נ) קצירה א)וספירה בלילה והבאה ביום: ולהקטר חלבים ואברים: דכתיב 3כל הלילה עד הבוקר: זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום: זה הכלל לאתויי מאי לאתויי סידור בזיכין וסלוק בזיכין וכר' יוסי דתניא ד)רבי יוסי אומר סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך כלום ומה אני מקיים ה)4(לפני ה' תמיד) שלא ו)יהא שולחן בלא לחם: דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה: לאתויי מאי 5לאתויי אכילת פסחים ודלא כר' אלעזר בן עזריה דתניא ז)5ואכלו את הבשר בלילה הזה א"ר אלעזר בן עזריה נאמר כאן בלילה הזה ונאמר להלן 6ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה מה להלן עד חצות אף כאן עד חצות:

הדרן עלך הקורא למפרע

הקורא 7את המגילה עומד ויושב קראה אחד קראוה שנים יצאו שנהגו לברך יברך ושלא לברך לא יברך 8בשני וחמישי בשבת במנחה קורין שלשה אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן ואין מפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה ט)בראשי חדשים ו)ובחולו של מועד קורין ארבעה אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן ואין מפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה זה הכלל כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב קורין ארבעה 9ביום טוב חמשה 10ביוה"כ ששה 11בשבת שבעה אין פוחתין מהן 12אבל מוסיפין עליהן 13ומפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה: **גמ'** תנא 14מה שאין כן בתורה מנהני מילי אמר רבי אבהו דאמר קרא 15ואתה פה עמד עמדי ואמר רבי אבהו 16אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו כביכול אף הקב"ה בעמידה וא"ר אבהו 17מנין לרב שלא ישב על גבי מטה וישנה לתלמידו על גבי קרקע שנאמר ואתה פה עמד עמדי ת"ר 18מימות משה ועד רבן גמליאל לא היו למדין תורה אלא מעומד משמת רבן גמליאל ירד חולי לעולם והיו למדין תורה מיושב והיינו דתנן 19משמת רבן גמליאל (א) בטל כבוד תורה כתוב אחד אומר 20ואשב בהר וכתוב אחד אומר 21ואנכי עמדתי בהר אמר רב עומד ולומד יושב ושונה ר' חנינא אמר לא עומד ולא יושב אלא שוחה רבי יוחנן אמר אין ישיבה אלא לשון עכבה שנאמר 22ותשבו בקדש ימים רבים רבא אמר רכות מעומד וקשות מיושב: קראה אחד קראוה שנים וצאו וכו':

תנא

נז א מיי' פ"ז מהלכות תמידין הלכה ו [כנ] סמג עשין ל טוש"ע א"ח סימן תפט סעיף א:

נח ב מיי' פ"ח מהל' קרבן פסח הלכה טו סמג עשין רכו:

א ג מיי' פ"ב מהלכות מגילה הלכה ז סמג עשין מד"ס ד טוש"ע א"ח סי' תכל סעיף א [נכ]:

ב ד מיי' פ"ב מהלכות תפילה הלכה טז טור ש"ע א"ח סי' קלה סעיף א:

ג ה מיי' שם טוש"ע א"ח סימן תכג סעיף א:

ד ו מיי' שם טוש"ע א"ח סי' תרסג סעיף א:

ה ז מיי' שם טוש"ע א"ח סי' תפח סעיף ג וסי' תלד סעיף א:

ו ח מיי' שם טוש"ע א"ח סימן תרכא סעיף א:

ז ט י מיי' שם טוש"ע א"ח סי' רפב סעיף א:

ח כ מיי' שם הלכה ב טוש"ע שם סעיף ד וסי' תפח סעיף ג וסימן תלד סעיף א וסי' תרכא סעיף א:

ט ל מיי' שם הלכה יא טוש"ע א"ח סי' קמא סעיף א:

י מ מיי' פ"ח מהלכות מ"ש הלכה ב טוש"ע י"ד סי' רמו סעיף ט:

יא נ מיי' שם:

תורה אור השלם

1. כִּפֶּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָ יְיָ וְאַל תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכַּפֵּר לָהֶם הַדָּם: דברים כא ח
2. זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהָרָתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן: ויקרא יד ב
3. צוֹ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָהּ עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ: ויקרא ו ב
4. וְנִתַּתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד: שמות כה ל
5. וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ: שמות יב ח
6. וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְיָ: שמות יב יב
7. וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: דברים ה כז
8. בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לְקַחַת לוחות הָאֲבָנִים לוחות הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם וַאֵשֵׁב בָּהָר כְּיָמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי: דברים ט ט
9. וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע יְיָ אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא לֹא אָבָה יְיָ הַשְׁחִיתֶךָ: דברים י י
10. וַתֵּשְׁבוּ בְּקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם: דברים א מו

גליון הש"ס

גמ' אלמלא מקרא כתוב. ר"ה דף י ע"ב קידושין דף יג ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) גמ' משמת רבן גמליאל הזקן בטל: (ב) תוס' ד"ה ולהקטר חלבים דכתיב כל וכו' אבל אם לא שלטה בהן האור אין נמשכין: (ג) שם ד"ה הקורא וכו' אמר רב אחדבוי ביו"ט שחל להיות בשבת שאלמלא שבת אין נביא במנחה וצריך לומר כי' במנחה בשבת ולא דוקא נביא כל"ל ותיבות כשחל ביו"ט נמחק:

מוסף רש"י

כפרה כתיב בה. כפר לעמך ישראל (קדושין נז. ע"ז בט: חולין יא.). **קצירה וספירה בלילה.** דקצירה לא קבי אלא לרוי בלילה דתמימות בעינן, וקצירה לא קבי אלא לרוי קודם ספירה דכתיב (דברים טז) מהחל מכמה וגו', **והבאה ביום.** דכתיב (ויקרא כג) מיום הביאכם, וספירה מקמי הבאה דכיום, דהא מיום הביאכם כתיב ולא משעת הביאכם וכיון דחשבה מבערב יום הביאכם הוא (מנחות סו.). **סילק את הישנה.** מערכות שעמדו שם בשבת זו (מנחות צט:). הלכן עלך הקורא למפרע לא היו למדין תורה אלא מעומד. שעד שמת הוא היה בריאות בעולם (סוטה מט.).

רבינו חננאל

להשקאת סוטה, לעריפת העגלה, לטהר את המצורע. אלו כולן כשרים כל היום. **כל הלילה כשר לקצירת העומר ולהקטיר חלבין ואימורין. זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום** לאיתויי סידור בזיכין וכר' יוסי, דתניא ר' יוסי אומר אפילו סילק לחם הפנים הישנה שחרית וסידר החדשה ערבית אין בכך כלום, ומה אני מקיים לחם הפנים לפני תמיד, שלא ילין שולחן בלא לחם. **כל דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה.** לאתויי אכילת פסחים ודלא כר' אלעזר בן עזריה דתני עד חצות. **ירושלמי** דבר שדוחה את השבת ביום מהו שידחו מכשיריו בלילה, והתנינן העמידו עושה חביתין לעשות חביתין,

תיפתר בחול. תני ר' אחא זה סדר התמיד לעבודת בית אלהינו, בין בחול בין בשבת. **הדרן עלך הקורא את המגילה** פרק שלישי הקורא עומד ויושב יצא. תנא מה שאין כן בתורה, שנאמר ואתה פה עמוד עמדי. **אמר רב** מנין לרב שלא ישב על גבי מיטה ותלמיד על גבי קרקע ושנאמר ואתה פה עמוד [עמדי], כלומר התלמיד כמו הרב. **ת"ר** מימות [משה] ועד רבן גמליאל היו למדין תורה מעומד, משמת רבן גמליאל ירד חולי לעולם והתחילו לישב ולשנות. והיינו דתנן במסכת סוטה משמת רבן גמליאל בטל כבוד תורה. **כתוב** אחד אומר ואשב בהר ארבעים יום, וכתוב אחר אומר ואנכי עמדתי בהר. ואסיקנא רכות מעומד וקשות מישוב. **מתני' קראו[ה] אחד** את המגילה **או קראוה שנים** ביחד **יצאו.**